

[Socialministeren.]

at man i et Forslag vedrørende Vinterhjælp til arbejdsløse havde indblandet en hel Masse andre Problemer. Denne Beklagelse faar mig ikke til, selv om det foranlediger Spørgsmaal fra den ærede Ordfører Hr. Aksel Larsen, at indblande endnu flere Problemer i Spørgsmaalet om Vinterhjælp. (*Aksel Larsen:* Det er klogt). Det er klogt, siden det er mig, der foretager det overfor ham. Af den Grund svarede jeg ikke paa Spørgsmaalet om, hvorledes Regeringen stiller sig med Hensyn til Arbejdstidsforkortelsen, eller hvorledes jeg ser paa de Udtalelser, der er fremsat af Repræsentanten i Genève, eller paa Udtalelserne om Burmeister & Wain o. lign. Det har ikke den fjerneste Berøring med den Sag, ved hvis anden Behandling jeg her staar og taler. Til sin Tid skal det ærede Medlem faa et Svar.

Man kan ligeledes sige angaaende Julehjælpen, at den ikke har nogen direkte Berøring med denne Sag. Men den har været draget ind i Diskussionen fra 3—4 forskellige Sider paa en saadan Maade, at det foranlediger mig til at sætte Tingene paa Plads. Det, der særlig foranlediger mig til at tage Ordet, er en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der sagde, at nu kunde jeg se, hvad min velvillige Fortolkning af Kriseloven havde ført med sig, gennem det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Bemærkninger om, at Julehjælpen var fremkaldt ved det Tryk, de arbejdsløse paa Gaden havde lagt paa Autoriteterne.

Det er rigtigt, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen som andre i denne Situation i hvert Fald har fuldkommen Ret til at protestere imod, at det var det Tryk, de arbejdsløse lagde paa Autoriteterne, der foranledigede Julehjælpen i København. Forholdet var følgende: Længe før jeg overhovedet anede noget som helst om, at der var sket en Henvendelse eller vilde ske nogen Henvendelse fra arbejdsløse til Hjelpekassen i København, var der kommet en Forespørgsel fra en sønderjyds Kommune, Riis, tror jeg den hed, om den Omstændighed, at der i den nye ordinære Arbejdsløshedslov udtrykkeligt er givet Arbejdsløshedskasserne Ret til efter deres Vedtægter at udbetale Juleunderstøttelse, ikke i Kraft af det Forhold, hvori Kriseloven er sat til denne Arbejdsløshedslov, bevirkede, at man ogsaa har Ret til at udbetale Julehjælp til dem, der faar Hjælp efter Kriseloven.

Svaret paa dette Spørgsmaal blev forelagt mig paa sædvanlig Maade af Ministe-

riets Embedsmænd, der mente, at der var en saa nøje Afhængighed mellem de to Love, at man maatte sige, at i de Tilfælde, hvor vedkommende som Medlem af en Arbejdsløshedskasse vilde kunne faa Julehjælp i Kraft af vedkommende Kasses Vedtægter, maatte han ogsaa efter Kriseloven kunne faa denne Hjælp. Denne Fortolkning blev truffet og afsendt; jeg husker ikke Datoen, men det var adskillige Dage, før det andet var mig bekendt.

Der kom saa en Deputation af arbejdsløse op til mig; jeg ved ikke, hvem det var, eller hvem de kom fra (*Aksel Larsen:* Det var mig, der havde sendt dem). Det er udmærket; jeg aner ikke, hvem der havde sendt dem, men de har ogsaa Lov til at komme af sig selv, der kommer Masser af arbejdsløse op til mig, som ikke er sendt af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Der kom 3 Mand op til mig en Dag og sagde: Er der ikke nogen som helst Mulighed for at yde Juleunderstøttelse til arbejdsløse? Jeg sagde: Det er til syvende og sidst afhængigt af vedkommende Kommune efter Kriseloven. — Ja, men er der ikke nogen Mulighed? for Magistraten, vedkommende Borgmester, mener, at det ikke er tilladt efter Loven. Saa siger jeg: Saa vidt jeg husker, har jeg for nogle Dage siden truffet en Afgørelse, jeg skal faa denne Afgørelse frem.

Jeg fik Afgørelsen frem, og saa lovede jeg disse tre Personer, at jeg skulde gøre Borgmesteren i København bekendt med, at Ministeriet havde truffet en saadan Resolution. Det gjorde jeg i Telefonen; Borgmesteren svarede mig hertil: Den Bestemmelse har jeg ikke været opmærksom paa, men lad mig faa Resolutionen, saa skal jeg tale med disse Mennesker, og saa kom de op til ham to Timer efter.

Man ser deraf, at det er en ganske regulær Fortolkning i en Sag, der har ført til, at Københavns Magistrat har optaget Spørgsmaalet, om man kunde yde Julehjælp eller ikke, og det har intet som helst at gøre med noget Tryk fra nogen Side, hverken paa Socialministeren eller paa vedkommende Borgmester, thi uanset hvem der var kommet op til mig og havde spurgt saaledes, vilde han have faaet det samme Svar.

Disse Udtalelser fungerer for saa vidt ogsaa som et Svar til det ærede Medlem af dette Ting Hr. Bindslev, der i Københavns Borgerrepræsentation gav Udtryk for den mærkelige Opfattelse, at det ikke skulde være en Socialministers Opgave at